

רב"ט דויטש משה

304132

בן ברטה ורפאל

נולד ב- י"א בסיוון תרצ"ו 1.7.1936

התגייס לצה"ל באוגוסט 1954

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- כ"ג בניסן תשט"ז 4.4.1956

בקרב על ניצנה.

דויטש משה

בן רפאל וברטה. נולד ביום י"א בסיון תרצ"ז (1.7.1936)
בירושלים.
סיים את לימודיו בבית ספר יסודי ומקצועי בקרית-חיים.
היה מכונאי לפי מקצועו.
גויס לצה"ל באוגוסט 1954.
נפל בשעת מילוי תפקידו ביום כ"ג בניסן תשט"ז (4.4.1956)
והובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בחיפה.

יהי זכרו ברוך.

שנות החמישים הראשונות

חמש שנים, המפרידות בין קרבות תל אל-מוטילה (מאי 1951) ובין קרבות מתחמי רפיח (נובמבר 1956) במסגרת מבצע "קדש" היו חמש שנים של אימונים קשים, פעילות מבצעית מוגבלת (גדוד "ברק" של החטיבה, בו שרת משה דויטש ז"ל, נטל חק במבצע הר-געש, פעולת תגמול גדולה נגד המצרים באזור הסבחה וואדי סירם, בנובמבר 1955), קליטת כוח אדם נוסף ואיכותי יותר, טיפוח המשמעת וגאונות היחידה, ופעילות ביטחון שוטף שגרתית, בדרך כלל בגבול ישראל-סוריה.

במבצע "הר-געש" (פעולות הסבחה), כבשו לוחמי גדוד "ברק" את מוצבי ואדי סירם: פלוגה ב' את מוצבי "רבקה 1" ו-"רבקה 2", ופלוגה ה' בפיקודו של סר קלמן מגן את מוב "תמר". אבידות המצרים במוצבי ואדי סירם היו 11 הרוגים ו-7 שבויים. מחיילי גולני נפצעו 11.

מסדרים בשנות החמישים

התקדמות בהליכה שמופה

מסלול מכשולים

שנות החמישים הראשונות

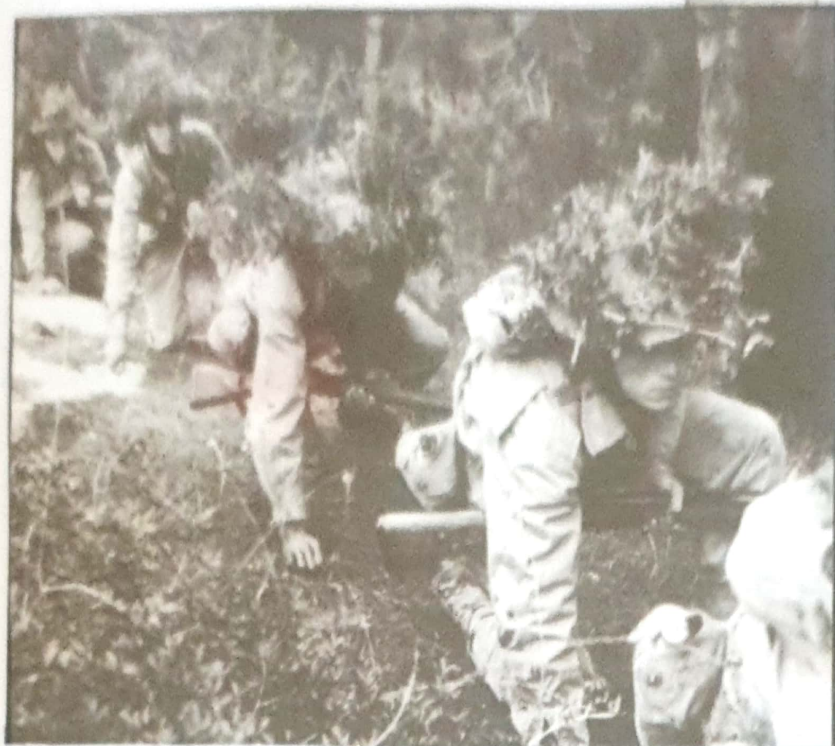
המשלוחים, המפורזת בין קרבות תל אל-חסיילה (מאי 1951) ובין קרבות מתחמי רפיח (נובמבר 1956) במסגרת מבצע "קדיש" היו חמש שנים של אימונים קשים, פעילות מבצעית מוגבלת (גדוד "ברק" של החטיבה, בו שרת משה דיטש ז"ל, נסל חק במבצע הר-געש, פעולת תגמול גדולה נגד המצרים באזור הסבחה ואדי סירם, בנובמבר 1955), קליטת כוח אדם נוסף ואיכותי יותר, סיפוח המשמעת וגאונות היחידה, ופעילות ביטחון שוטף שגרתית, בדרך כלל בגבול ישראל-סוריה.

במבצע "הר-געש" (פעולות הסבחה), כבשו לוחמי גדוד "ברק" את מוצבי ואדי סירם: פלוגה ב' את מוצבי "רבקה 1" ו-"רבקה 2", ופלוגה ה' בפיקודו של סר קלמן מגן את מוב "תמר". אבידות המצרים במוצבי ואדי סירם היו 11 הרוגים ו-7 שבויים. מחיילי גולני נפצעו 11.

מסדרים בשנות החמישים

התקדמות בחליכה שפופה

מסלול מכשולים

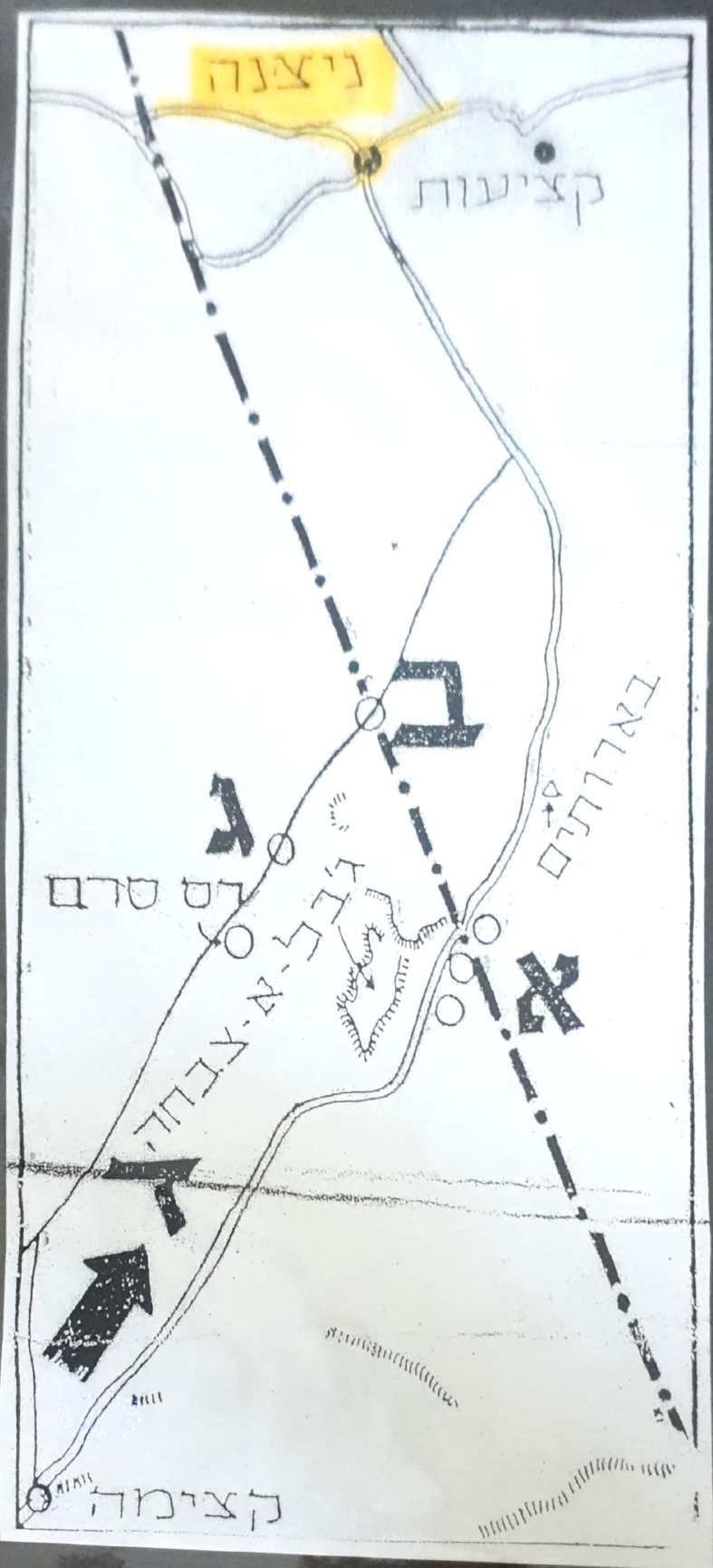
ההרכב האנושי של החטיבה בשנות החמישים הראשונות

לוחמים ומפקדים רבים עברו את כור ההיתוך של חטיבת גולני במלחמת העצמאות. אלפים רבים נשאו ונשאים בגאווה את התואר: "דור תש"ח של חטיבת גולני". בגלל מאות החללים ואלפי הלוחמים, אשר שרתו בחטיבת גולני במלחמת השחרור ועברו במסגרת גדודיה ויחידותיה את דר הקרבות הארוכה והעקובה מדם, מהרי הגלי ומישורי העמקים אל ערבות הנגב, בזכותם נקבע בסתיו 1949, כי חטיבה מס' 1, חטיבת גולני, תישאר כחטיבת חיל רגלים כדירה במערך הסדיר שצה"ל.

אלא שבתוך שלוש שנים (1950-1955), חל מהפך בהרכב האנושי של חטיבת גולני. רוב רובם של הלוחמים בגדודים היו חיילים צעירים בני 18-20, בני העלייה ההמונית של שנות החמישים, וחטיבת גולני קיבצה בתוכה עולים חדשים רבים, יוצאי שבעים גלויות, חסרי ניסיון צבאי וקרבי, ו"ירוקים" בצה"ל ובמדינה.

מבצע "הר געש"
 המבצע בו השתתף ונפל משה דויטש ז"ל

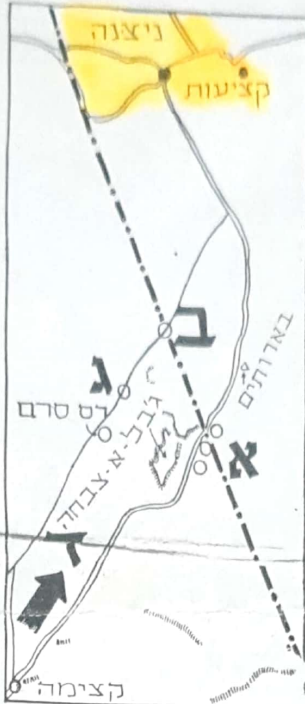
020000
 010000
 000000
 010000
 020000
 030000
 040000
 050000
 060000
 070000
 080000
 090000
 100000
 110000
 120000
 130000
 140000
 150000
 160000
 170000
 180000
 190000
 200000
 210000
 220000
 230000
 240000
 250000
 260000
 270000
 280000
 290000
 300000
 310000
 320000
 330000
 340000
 350000
 360000
 370000
 380000
 390000
 400000
 410000
 420000
 430000
 440000
 450000
 460000
 470000
 480000
 490000
 500000
 510000
 520000
 530000
 540000
 550000
 560000
 570000
 580000
 590000
 600000
 610000
 620000
 630000
 640000
 650000
 660000
 670000
 680000
 690000
 700000
 710000
 720000
 730000
 740000
 750000
 760000
 770000
 780000
 790000
 800000
 810000
 820000
 830000
 840000
 850000
 860000
 870000
 880000
 890000
 900000
 910000
 920000
 930000
 940000
 950000
 960000
 970000
 980000
 990000
 1000000

תבוסה מצרית בניצנה

הצילומים אברהם ורד

מאת אורי דן שליח, במחנה לאיזור המעולה

שידה צבוחה ממונעת עוזבה את מוצבי ג'בל-א-צבחה. היא נעה קדימה אל שטח ישראל. בראש דהרו מנדדים מסוג "פארגו" על ארבעה גלגלים שלמים, ג'ים, וייליס' הודחל על גלגל המונצד, משאיות חסרות-צמיגים או חלקים אחרים נגררו וחלילים אחרים על שרשרותיהם. שלמים בערבית, הוריעו כי רכב בדול זה, היכול לספק בנוחות גדולה גודל, שייד לצבא המצרי.

מאחורי המכונות נעו התותחים. תוח נ. מ. 30 מ"מ. היספנרספוזיה" מתוצרת שווייץ. בעלי מערכת כניון אוטומטית. חי כולים להיות מופלים בשעת הצורך גם נגד טנקים. הנת תוחחי נ. ט. עצמם. צרי עים צהוב מאיימים בלועי 75 מ"מ.

בתוך המכונות היה נשק. חרבה נשק. מרגמות 60 מ"מ ו-120 מ"מ. רובי ס. ג. תצ'ראוטומטיים לעשרות. "קארל-גוסטא" בים" לרוב. בזוקות שרייזרות 83 מ"מ. זיקות וארוכות. מקלעים בינוניים. אלפא" ספרדיים. מידענו מכונתילה, תחמושת למרגמות. תחמושת לתותחים. תחמושת לרובים ולמקלעים

על משאיות אחרות התקמדו חיילים לבר שי סרבלים, נעולים ועל-עבריה מאובקות. נעלי התעמלות לבנות. לא הוצאו מפיחם מלה. היו אלה היינים מצריים.

ליד הגת המכונות המצריות ישבו חיילי ישראלים צהולים. הנשק והמכונות היו של ל. החיילים המצריים שישבו במ כונת היו ש ב ו י י מ, שרדי הגדוד המצרי הסדיר ה-11.

המצרים בשטח

ההתחלה הייתה רגילה. התפתחה באופיי ניות מצרית: יריות רגילות על מסגרי גבול ישראלים. הריסת עמודים. הכנסת כר חות צבא למוצבים מבוזרים בגבול השטח המפורז, תפיסת מוצבים בשטח ישראל, פגיעה בריבונותה. בעקבות כל אלה: הת ערבות רגילה של הא"מ. וסירוב רגיל בהחלט של המצרים לזוז לארצם הגדולה והרחבה.

הסוף — לא רגיל לחלוטין. אמר עליו אלוף פיקוד-הדרום, אל/עמית:

זו הפעם הראשונה מאז מלחמת-השתדור: התמודדנו עם גדוד מצרי סדיר. עד כה התנגס צה"ל עם יחידות מורכבות מסו דאנים פלשתינאים ואחרי, שהיוו חלק משמורת הגבול.

התחלת הסוף נקבעה לשעה 22.00. המ חוג עדיין מורה על דקות מספר לפני שעת ה.ש. בדרכים מתרוצצות מכונות מרו חות בוח להסוואה. בנין מושבם יל מש קיפי אר"ם בניצנה מואר כולו. גם מקציעות וקרובה והגבוהה מנצנצים אורות. באייר: שקט שלפני טערה גדולה.

ממוצב הפיקוד רואים במטושטש את קו הירקיע של הצבחה הצפונית. ג'בל ירציני מאר, מעיר מישוה מתחת לאפר, ואגם, כצוקי-הצבחה הם רמים וכביצרים מאר. ביום אפשר יראות מכאן את הדרר ניצנה בארוחיים-קסיימה.

החישובה

לקחנו את היעד

22.00 בריוק.

אותו רגע מנכסה ענין כמד את חיריה, שהוא שלום כמעט ככול- כוללתילה. מכיוון דרום-מערבי, כיוון ואדי סירם, נשמעות יריות

לכונותילה. אולם עד במרחק 15 ק"מ לפני קסיימה שובר הכביש אח מצוק איצבחה המשתרע לימינו. החר מבוחר לשניים עליידי וואדי. חלקו הצפוני. הנראה מצד ישראל, מכונה בכחבה זו "הצבחה הקטנה". חלקו הדרומי — הגדול — מכונה הצבחה הגדולה. הוא ג'בל צבחה. בצלמחות הללו התבססו מוצבים מצריים. מעבר לכביש, בדיוק מול הצבחה, ישבו מוצבים מצריים אחרים. הקיצוני הדרו מי הוא מאורד וצר, ומכונה בכחבה זו המשלט הסגלגל. המוצב האמ צעי, הנקרא בכחבה זו הג'בל — הוא השטח החיוני ממנו יוצאות לתוך שטח ישראל שלוחות ארוכות. גם עליהם ישבו המצרים. בתוך שטח ישראל. קבוצת מוצבים אלה, החולשת על הדרך מקסיימה לניצנה — מסומנת באות א. במרחק חמישה קילומטרים צפונית לבריין מתפצל הכביש קסיימה עממה-מכאן-מובילה דרך עפר בכי וון דרוט-מערבי, גם כן לעבר קסיימה. היא עוברת בתוך ואדי-סיראס הרחב החל מהמקום בו היא מצטלבת עם קו הגבול הבינלאומי. הוקמו שלושה מוצבים מצריים, החולשים על הדרך עצ מה, מסומנים במפה באותיות ב ו ג. האות ד מסמנת את הכיוון ממנו ניסו טנקים מצריים להחיש עזרה ללוחמיהם שהובסו.

ליד בנייני ניצנה מסתעף — דרו מה מכביש באר-שבט—אבו-עגילה — כביש סוג ב', המוביל לקסיימה ומשם

עמומות, מלפנים, בכביבות הצבחה, החלו להתפוצץ הפגזים. חלקי קים של שניה מהבחיבים לשונות אש ואהריהם — הרעמים. כמכשיר הקשר מתלהב קול צורמני: "זה כסדר! יופי!"

עתה נשמעים גם קולות אחרים. קולות מקלעים בינוניים. כדורים נותבים מצריים באויר צורות דמיוניות. רבע שעה עברה מאז נפתחה ההרעשה על מוצבי הצבחה, עכשיו באה פקודת מסקד הכוח המסתער — להפסיקה.

יריות מק"בים, רובים ותת-מקלעים נק לטים בערבוביה. התותחים שהפסיקו להר עיש את הצבחה, מסיטים את הלועים פול-טיהפגזים אל עבר מוצבי ואדי-סיראס.

22.30. התפוצצות אדירה מלווה להבה מכיוון הצבחה. "זה היה בונגלור!" נדמה לרגע כי שומעים את קולות ההסתערות. פטרייה אדומה גדולה מתרוממת מעל הג'בל המורתי ואחריה עוד אחת ועוד אחת. מה קרה שם? פצצות אטומיות עוד לא הוכ נסו לשימוש — ובכן מה?

במכשיר הקשר מסביר מסקד הכוח המס תער: "האש שאתם רואים כעת עולה מצבבור-תחמושת בוער של האויב". עושה רושם שכל התחמושת של בניר היאור נשרפת שם, עונים לו.

ההשדורות משה-הקרב מוסיפות להגיע במהירות-הבוק. לקחנו את היעד, בינתיים השלל הוא חלק, סדר ושתי מכונות. יש המון שבר יים ונפגעים מצריים... במידה שלא נמד חס ב... אני רוצה לרדת גם על זה... תפסתי את הטנק, אני רודף אחרי הסר... לנו ארבעה פצועים קשה... תפסנו חמישה שבויים, אין לי אף נפגע... אני רואה על כיפה מכונת ואנשים. הם שלנו? אין להניח שאנשים אלה אינם שלנו, על כל פנים פקח עליהם עין... ולבסוף: אנחנו סימנו הכל. פה ושם מחסלים דברים קטנים. אני חוזר — סימנו הכל! יש לשלוח מיד את התז"מ... מוצבי הצבחה בידינו.

על מוצבי הצבחה האלה הסתער הכוח אותו לילה, לאחר מסע מדברי מקושך. כשהתקרבו ליעד יצא הירח, בדיוק מאחורינו. זה היה מצויין. הלכנו בצל, צמודים לצלעות הגבעות.

בשעת ריכוך התותחים נמצא הכוח הישראלי התוקף בלב מערך-האויב, התמונן להסתער בכידוניו ראשי תבות: תובלת דרג לחם ששעת הפסקה בקרב מביאה ללוחמים ציד, נשק, תחמושת, מזון כדי לאפשר להם המשכת הקרב.

במחנה" 9 (שצ"ג) 7.11.55

תבוסה מצרית בניצונה

(חמישן סקטור 4)

מספר 13

מסכה שחורתה של ה. פדאריץ, היו ודח על החזה. היא נשקטת החזית של ה. מחאבדייץ המצריים המחוללים, להחזיר כח את הציונים. היא נמצאה מתגלגלת באחד מחוצבי הטייס.

החסימה

דפקו שני מוקים...

הרגשה נעימה היא להסתובב על הג'בל עצמו, שרק לפני שעות מספר היה כולו בידי המצרים. שתי ירדות ממנו הלידה שכבשה אותו. כל אחד מאנשיה עומס, נוסף לצידו האישי, נשק מצוי. אין אף כלי שאינו אוטומטי, ועוד מוצב מוצב מבוזר כעץ זה.

כשהחברה מסתגרת — זה הזב, מציין מסקד הפעולה.

זה עתה הודיעו בקשר, כי החסימה שוכבת מול אישון של טנק.

ואמנם, באותו זמן, שכבה החסימה דרו" מת מהצבחה, בצמחה למנוע הבאת תג" בורת מצרית מקסימה.

תיאר יותר מאוחר את השעות הרמ" מיות מסקד החסימה שנפגע במצחו בר" שף: הגענו בדיק בשעת ה.ש., כך שלא היה לנו זמן מיותר לחפש מקום. נשכבנו בשטח ישר כמו שלוחן, מספר מטרים מהכביש. שמענו את התרעשה על המוצ" ביים המצריים.

פתאום, בשעה שתיים-עשרה וחצי, ראינו משהו מתקרב. אלה היו ששה טאנקים שנראו כמו, שרמ-יום, אבל צלרים ונמוכים יותר. נו-סך לזה הם נראו די אלוזים ונוו-אים. פגענו בשנים, שנים אחרים נעצרו, והשנים הנותרים הסתובבו ונמלטו. אף אחד מהם לא חשב לירות.

אחד מהארבעה שלא נפגע, עבר ביננו, פתח באש. הוא ירה בתותח ובמסך לעים-יחיה על יתר שלושת הטנקים קים ומנע מאתנו לחבל בהם הלאה. כל הזמן הסתובב שם וירה סביב-סביב בשלוש מאות וששים מעלות.

במוצבי הטייס

מבחן עצמי

במתחם הטייס גסיכון נדמו קולות הקרב ומן. והיה שם קרב.

המתחם היה מורכב משלושה מוצבים הראשון בהם ישב בחלקו בשטח ישראל וה" שנים הנותרים בקו ישר עמו. לדרום-מערב, שלושתם יחד שלטו יפה על דרך העפר העוברת בוואי הרחב (במקומות מסויי" מים — עד 800 מ') המובילה אף היא לק" סימה.

בדרך ארוכה ומפרכת שארכה 4 שעות, הגיע הכוח הישראלי אל המוצב המרכזי (במפת 2). לפני כן הופרש ממנו כוח אחר כדי לעלות על מוצב שעל הגבול (במפת 3). המרחק בין שני מוצבים אלה: 1700 מטר. המוצב השלישי נעזב לנפשו. ממילא פג ערכו ברגע ששני המוצבים האחרים נכב" שים.

הכוונת נערכו לפני המוצבים. מרבית הייליהם חסרו כל נסיון קרבי קודם. היו משופשי אמונים ותמרונים. על יבש". כל אחד מהם רצה, לגמור עם המצרים". כל אחד מהם רצה לא פחות לבחון את עצמו.

יום ב', כ"ב בחשוון תשט"ו — במחנה" 9 (שצ"ג)

צעות הפודת ומבוצרות. כל אלה מטי" השלוות היתה מוקפת נדר. הגודות היו הכרו לרוחב הארץ. שדוהבו באיור פוסט — 200 מטר. לפני הגדר, לכיוון הישראלי. הנוח מוקשים. לכיוון המצרי נאסרו צמדות לנשק אנטי-טנקי. שתי השלוות פטלו חתח סיפור אחר.

התרעשה ורגילה, ולאחריה — התמסר" רוח האל כל כך רגילה לגבי נסבלים בפעם הראשונה.

שתי פטמות נכבשו חוך זמן קצר. הפק" לע ידה יפה. החברה עשו שם את אזה הקלטי. אולם בפסמה השלישית התנגדה עמדה מבוזרת בצורת V שמתוכה ירו אל המטערים. מקלע. שני רובים חצי אוטר" מאטיים וקארל גוטטאב.

מסקד הכוח התחיל בשטיפת היעד. המ" שכנו להתקרב לעמדה ונשכבנו במרחק 3 מטר ממנה. היינו בשסח מת כלפי היוש" בים בה, תודות לעפר שהיה מסורר לפניה.

חייל קם מסקומו, כיוון את ה.עזוי" לעמדה. צורר פגע בחזהו.

בכל זאת הספיק לרוקע רמון פנימה. שא" ליו נתלחו מהצד רימוני תברו.

בתוך העמדה נמצאו 4 מצרים. אפר עליהם אחד הלוהמים: אפסר לציון שהתנגדותם היתה יפה. אולי היו אלה קצי" נים?

תורמי הדם לפצועים הישראליים היו בראש וראשונה חבריהם ליחידה, שבאו בהמוניהם.

תמונת עבד א-נאצר במרכז מספחת המשי הגדולה שנמצאה של שולחן אחד הקצינים המצריים שנפלו בשבי. התמונה מודפסת בשלל צבעים ומעוטרת עיטורים סטגוניים בסגנון מזרחי.

טעות. הקצין היה דווקא זה שברח. דר" גותי, נעליו וצידוד נתגלו באוהל הסמוך.

האהלים

התנהגו מעל למשוער

המטרה הבאה היתה השלוחה הצפונית טהור שלוחה זאת עבר אף הוא כמעט בהצלחה. אולם באחד הערועים שכנו אה ליס, היה צורך לשם גם אותם.

היחידה שמישימה זו הוטלה עליה והי תה במחצית המדרון בכיוון אל האהלי כשנפתחה עליה אש ממקלע ומשבעה רובי חצי אוטומטיים, מהרכס המרוחק כ-50 מטר. היתה להם תצפית מצויינת. על האדם הבהירה, בלטו ככתמים שחורים חיילי הישראליים. הפגיעות היו מדוייקות. 3 נג צעו. "ראיתי בימי קרבות פצועים רבים סיפר חובש, אולם הלילה עלתה התנהגו תם של הפצועים על המשוער. פצועים קלי סרבו לקבל טיפול לפני פצועים קשים י "תר".

בינתיים הצטרפו לצולפים גם מרגמ של 60 מ"מ מבין האהלים. נתפתח דו"קו יריות. באחד האהלים נראתה פעילו מוגבלת. רגם ישראלי כיוון אל האוהל, מו קו מעל פני הארץ.

ברגע זה החליט המפקד לפתור את הב ייה ע"י הנחתה איטילרית.

המטערים לאחר ההרעשה מצאו ו האהלים 7 מצויים הרגום, מוצבי הסיס היו בידינו.

*

על ואדויריטום ובמוצבי הצבחה ע שחר שקט, שכמוהו לא ראו זה זמן ו הלוהמים הישראליים התקדמו לבסיסם

להיות גולנצ'יק

להיות גולנצ'יק זה לראות את הטף מחלון האוטובוס, ולדעת שגם שם צעדת זה לתפור מטרת קריטון, אבל לנשום את הקרב. לקלל שלוש שנים, ולחשוב שזה לא מספיק, להתעצבן על ההקסצה מהבית, אך להכיר בזכות של היציאה.

להיות גולנצ'יק זה לחלק את האומץ לדרגות שונות של פחד. זו רעות עמוקה, אבל תמיד מגלים יותר. זו אפלה מוחלטת, אבל הלילה לבן. זה לכעוס על החברה שחיכתה ולבסוף עזבה, כי אתה לא בא הביתה, בלי שתדע בעצמך מתי אתה חוזר. להיפצע רק מרסיסי הלב. להביט באנשים עם הכומתות האדומות כאשר לך יש עיניים אדומות.

להיות גולנצ'יק זה הבופור והחרמון ותל פאחר ותל פארס והסולוקי ודגל הדיו באילת, והגולן ולבנון וארץ ישראל כולה. זה לגמור מסע בחרמון כשאתה אוהב את הארץ הפרושה לרגליך.

להיות גולנצ'יק זה עבר הווה ועתיד, וחלום ותקווה, ושקיעות ונחלים, והרים וזריחות, וכוכבים נופלים, ויש מאין, ועייפות מתמדת, ודתיים וחילונים, וגעגוע וזעזוע, ויד שתמיד אוזנת בנשק.

זה לחשוב קודם על המדינה, ולשאוף תמיד ליותר. זה לא לתת למה שאתה להפריע למי שאתה יכול להיות. הקרקע ספוגה בדם, ואנחנו כאן בשבילכם. לביטחונכם. אוהבים את האנשים. אוהבים את המולדת. נשבעים נצח לירושלים – כי להיות גולנצ'יק זה קודם כל להיות בן אדם.

את המכתב הזה קיבלתי מחיילי גולני. קראתי בו דברים שבני, חייל בגבעתי, אולי לא מבטא, כי הוא אף מעם לא כתב לי מכתב למערכת.

מאיר שלום, למעמים מטפסים עלינו בתקשורת, אבל ככה זה. תמיד מוצאים מילים רעות, וכמעט אף פעם טובות. נודה לך אם תפרסם מכתב זה כחדש לפני סוף המסלול שלנו, בתקווה שאנשים גם יבינו אותנו, ולא יתרשמו רק ממה שכותבים עלינו. המכתב הורכב ממילים שבהן כל אחד מחיילי הפלוגה הגדיר מה זה בשבילו גולני. אז:

לאנשים הקטנים עם הצל הגדול: להיות גולנצ'יק זה לקלל את הגשם והבוץ שעכשיו, אבל להתעקש לצאת למארב בלילה. להתקשר לאמא להרגיע, ולהגיד לאבא ש"לא נכון", ואתה בבית שמש ולא בבית לחם.

זה להבין את פחד האזרחים בלי לדעת אם הם מבינים את הפחד שלך. זה להציץ בשמש השוקעת, ולדעת שרק עכשיו מתחיל היום.

להיות גולנצ'יק זה לשאול המון שאלות על המוות, בלי לקבל תשובה אחת על החיים. זה לאבד אחים לנשק, אך לא את התקווה, הטירוף שבעיניים והצלילות שבמחשבה. לשמוע על העבר בלבנון, כשהמחר זה אנחנו באיו"ש.

ולהרגיש תחושת נקם אחרי עוד פיגוע, אבל לא להתאכזר לערבי שבמחסום. להיות גולנצ'יק זה לחלום על חו"ל ולטייל בשטח איי, לתת ביס מהלוף ולחשוב על שווארמה.

צוות אורי, מחזור אוגוסט 2000.

עיר הולדתו של משה ז"ל

ירושלים היא בירתה של מדינת ישראל והעיר הגדולה ביותר במדינה. העיר מקודשת לשלוש הדתות המונותאיסטיות: היהדות, האסלאם והנצרות, והיותה מרכז חיי העם היהודי בימי קדם, ומושא געגועיו בגלות. משום מרכזיותה בעולמם של המאמינים, הייתה העיר מוקד למלחמות וסכסוכים הנמשכים עד עצם היום הזה. מאז סוף המאה ה-19 התפתחו סביב העיר העתיקה שכונות העיר החדשה, המהוות כיום את רובה המוחלט של העיר. במרכזה של ירושלים השלמה עומד הר הבית, שמפריד בין מערב ירושלים למזרח ירושלים.

